

Szabó Miklós

A Liszt-, Kossuth- és Bartók–Pásztory-díjas zeneművészt 89 éves korában érte a halál. Szabó Miklós 1931. április 15-én született Szentgotthárdon. 2020. június 11-én hunyt el, életének 90. évében.

Nagyapja az általános iskola igazgatója, apja tanár volt. Alap és középiskoláit Szentgotthárdon végezte. 1949-53 között tanult a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola énektanári és karvezető szakán. 1953-tól tanár a győri Zeneművészeti Szakközépiskolában a tanárképző tagozaton. 1961 és 1980 között karnagya a Győri Pedagógus Kórusnak, közben a Magyar Vagon- és Gépgyár Énekkarának is karnagya lett. 1966-tól főiskolai tanár a Zeneiskola Tanárképző Intézet győri tagozatán a Zeneművészeti Intézetben. 1979-től óraadó Budapesten a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, majd 1982-től egyetemi docens lett. 1991-2003 között pedig egyetemi tanár ugyanott. Közben 1952-től tíz éven keresztül a Magyar Tudományos Akadémia Népzene kutató csoportja megbízásából népdalgyűjtéssel foglalkozott, többek között az Őrségben is. 1955-től karnagya a Zeneművészeti Szakiskola énekkarának. 1958-ban alapította a Győri Leánykart, és annak karnagya lett, amellyel 1968-tól számos európai országban és az Egyesült Államokban, Japánban, Izraelben, Kanadában tartott elméleti és gyakorlati bemutatókat, szemináriumokat vezetett, koncerteken lépett fel és lemezfelvételt készített. A Győri Leánykar rendszeres résztvevője a magyar zenei életnek. Több zenei díj tulajdonosa lett. Repertoárja szinte a teljes női-kari irodalmat magába foglalja.

A győri Konzervatórium zeneelmélet professzora és külföldön is keresett vendégprofesszor volt. Szabó Miklós 1967-ben részt vett Berlinben Nemzetközi Kórusvezetői Szemináriumon, és 1977-ben tanulmányúton a British Council szervezésében Angliában. Vendégkarnagy előadója volt a Magyar Rádió Énekkarának, a Magyar Állam Népi Együttes Énekkarának és a Budapesti Kórusnak. A Nemzetközi Kodály Szemináriumon kilenc alkalommal vezényelt. 1984-től a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanított.

„Személyében az önmaga és tanítványai iránt legendásan szigorú tanár mellett a legendásan igényes és kivételesen invenciózus karvezetőt, a magyar kórusművészet egyik példamutató mesterét tisztelhetjük. Énekkarával 1961-ben az első debreceni Bartók Béla Kórusverseny egyik első díjának nyerteseként tűnt fel, s ez a magas színvonalú művészi munka végig kísérte pályáját. A zeneművészeti szakiskolásokból és főiskolásokból álló énekkarával páratlan vállalkozó kedvvel tűzte műsorára Bartók összes gyermek- és nőikari művét. Úttörő vállalkozások egész sora fűződik nevéhez, mint a hazai régizenei mozgalom egyik előhírnöke tűzte koncertjei műsorára és rögzítette hangfelvételen Dufay egyik miséjét, aztán Palestrinát, Lassust, majd Haydn és Mozart kánonjait, világpremierként Michael Haydn műveit, Liszt kórusokat, Kodály legnehezebb nőikarait, így a Hegyi éjszakák teljes sorozatát. A kórusrepertoárt 20. századi mesterek műveivel is gazdagította, köztük számos magyar szerző – Soproni, Szöllősy, Kocsár, Jeney, Szőnyi Erzsébet és mások alkotásainak ősbemutatóival”
– írta róla Ittész Mihály 2015-ben.

Tudományos tevékenysége:

- Bartók Béla kórusművei (könyv, Editio Musica, Budapest 1985)
- Reneszánsz polifónia egykor és ma (5 cikk, Muzsika 1979, ugyanez előadás-sorozatként a Magyar Rádióban.-Részvétel Bartók Béla összes Művei kiadás előkészítésében.
- Szakfolyóiratokban megjelent cikkek.

Tanított: Pozsony, Finnország, Nagy-Britannia, Jugoszlávia (ma Horvátország), Olaszország, USA, Kanada, Izrael, Japán (Tokyo és Sapporo).

Vendégkarnagy volt Lyonban (kétszer) és az Illinois-i Egyetemen (USA)

Konferencián vett részt Dijonban, Londonban, Trentóban.

Jelentős hazai fellépései: 1959 Győr, 1961 Debrecen, 1962 Győr, 1966 Budapest, 1974 Debrecen, 1981 Budapest (MTV), 1985 Győr (Pro Urbe díj).1988-ban közreműködött Bartók Béla újratemetésén. 2001 május 25-én a Győri Leánykarral koncertet adott Szentgotthárdon az Apátsági templomban.

Külföldi fellépései:1966 Bécs, 1968 Dijon, 1970 Párizs, 1976 Miláno, Erba, Torino,1977 Bécs, Opole (Lengyelország), 1981 Wuppertál, Duisburg (NSZK), Belgium és Kanada számos városában, 1982 London, Tanton Cardiff (Egyesült Királyság),1993 NSZK és Franciaország, 1995 Pozsony, Somorja és Padova, 1996 Párizs, Le Mans (Fr. Ország), 1977 Lengyelország három városa, 2000 Izrael, Szlovákia, Salzburg, 2005 Egyesült Királyság és Belgium, 2006 Salzburg.

Kitüntetés, díj:

- Liszt-díj, 1967; - Érdemes Művész, 1978; - Bartók Emlékplakett, 1981; - Kodály Emlékplakett, 1982; - Lajtha Emlékplakett, 1983; - Liszt Emlékplakett, 1986; - Kossuth-díj, 1991; - Pro Urbe Győr, 1993; - Bartók Béla - Pásztory Ditta díj, 1996.; - KÓTA Életmű Díj, 2009